

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

VINTERBILD FRÅN DALSLANDS VACKRA ED. — AMATÖRFOTO.

19:DE ÅRG.

DEN 10 MARS 1918

N:o 23

Foto: Jonason. Litog.

Klische: Bengt Sjöbergparre.

Otto Mannheimer.

Bland de nya krafter, som 1909 års representationsreform tillförde första kammaren genom den möjlighet den öppnade för de frisinnade och socialdemokratiska partierna att därinom erhålla en förut saknad representation, är det bland både meningsfränder och motståndare erkänt, att vice häradshöfding Otto Mannheim intager en af de främsta platserna. Hans rättfärdiga personlighet icke mindre än hans juridiska skarpsinne och praktiska erfarenhet predestinerade honom att inom kort intaga en framstående plats i det parlamentariska lifvet och det är dessa egenskaper i ännu högre grad än hans ärliga och klara frisinne som vid årets riksdag fört honom till den betydelsefulla posten som ordförande i det utskott, hvilket har att behandla de föreliggande stora författningsfrågorna: om kvinnans rösträtt och om kommunalförfattningens samt därmed första kammarens fullständiga demokratisering till öfverensstämmelse med i de öfriga skandinaviska länderna rådande konstitutionella förhållanden.

Otto Salomon Mannheim är född i Göteborg den 12 september 1860 samt äldste kvarlevande son till den framstående förste ledaren af Skandinaviska Kreditaktiebolaget, bankdirektören Theodor M. och hans nyligen aflidna, genom sina filantropiska och kulturintressen utmärkta maka Hanne Meyer. Efter mogenhetsexamen i fädernestaden kom han som student till Upsala, där han ägnade sig åt juridiska studier och år 1887 aflade juris utriusque kandidatexamen. Efter att ha fullgjort föreskrifven tings-tjänstgöring erhöi han år 1890 utnämning till vice häradshöfding och ägnade sig därefter åt advokatverksamhet, först som biträde och sedan år 1896 som delägare i dr. Ph. Lemans högt ansedd advokatbyrå i Göteborg. Hans skicklighet särskildt som affärsjurist vann snart allmänt erkännande både bland den rättshjälps behöfvande allmänheten och bland yrkesbröder; om de senares förtroende vittnar ej minst, att han sedan år 1912 kallats till ordförandeposten i Sveriges advokatsamfund.

Redan under sin Upsala-tid hade emellertid Mannheim maktigt gripits af den socialpolitiskt orienterade liberala strömning, som då genomgick den svenska studentvärlden och som vid det uppsvenska universitetet ledde till bildandet af den bekanta frisinnade studentföreningen Verdandi. I denna förening utgjorde Mannheim en af de mest framstående personliga krafterna och de frihetsideal han där förvärfvat sig tog han med sig ut i sin verksamhet i det praktiska lifvet. Så blef han en af de ledande männen inom den frisinnade valorganisationen i Göteborg, Liberala valmansföreningen, som där sedan midten af 1890-talet började spela en framträdande roll både vid de politiska och kommunala valen. Snart togs han i anspråk för offentliga värf.

År 1901 invaldes han i stadsfullmäktige, där han allt sedan har spelat en betydande roll och i stor utsträckning tagits i anspråk för utredningsarbeten och förvaltningsuppdrag; bl. a. är han ledamot i drätselkammaren. Bland kommunala initiativ märkas hans motioner om beredande af en fastare anställning åt i stadens tjänst varande arbetare och funktionärer, som hittills icke varit i åtnjutande af tjänstemannaaförmåner, om införandet af kommunal bostadsförmedling o. s. v. Under en lång följd af år har han varit ordförande i styrelsen för stadens arbetsförmedlingsanstalt. Hufvudsakligen genom hans förtjänst bildades A.-B. Göteborgs Tomträttskassa i syfte att underlätta tillkomsten af egnahemsbyggen. Den afdelning af drätselkammaren, hvari han har sätet, har sig anförtrud handhafvandet af stadens bostadspolitik.

Det hade länge varit Mannheimers meningsfränders önskan, att han måtte ställa sin kraft till förfogande för det politiska lifvet, då det vid det första i Göteborg på proportionell grund företagna riksdagsvalet till Första kammaren år 1911 lyckades öfvervinna hans betänkligheter mot att mottaga ett riksdagsuppdrag, som ärligen under längre tid skulle tvinga honom att vistas borta från hemmet. Uppdraget förnyades sistlidet år och Mannheim deltagit sålunda nu i sin åttonde riksdag. Redan vid sin första invaldes han i konstitutionsutskottet, inom hvilket han i år som ofvan nämndes avancerat till ordförande. År 1916 hade han äfven sätet i det särskilda olycksfallsersättningsutskottet. I debatterna har han flitigt deltagit med gerna hörda, klara och sakliga anföranden.

Som man redan af Mannheimers kommunala insatser kan förstå, är han behärskad af starka sociala intressen. Af k. m. t. har han därtör också insatts som ledamot i det sociala rådet, då detta år 1913 inrättades. Dessförinnan hade han som officiellt ombud deltagit i internationella arbetslöshetskonferensen i Paris.

Men detta arbete inom den så att säga officiella ramen är endast en obetydlighet af det Mannheimer i öfrigt på skilda områden nedlagt till allmänt gagn och i samhällets tjänst. Han har intresserat sig för vårt läroverksväsen och hört till de främsta stödjande krafterna vid den enskilda läroanstalt, Göteborgs samskola, hvars insatser i fråga om nya undervisningsgrundsatser och metoder haft erkänd betydelse. Han och hans konstintresserade maka, Charlotte Abrahamson, har gifvit konsten och dess unga ämnessvenner mångt godt handtag. Han har ömmat för lidandet och nöden och bland annat som vice ordförande i styrelsen för vanförestalten i Göteborg mycket bidragit att sätta denna i dess nuvarande mönstergilla skick. Och allt detta är dock en bråkdel af hvad han utträttat i tyshet, utan att det kommit till en vidare allmänhets kännedom.

Vi tänka härvid icke i främsta rummet på all den enskilda välgörenhet, som utgått från det Mannheimerska hemmet, men väl på allt det diskreta, men målmedvetna stöd han gifvit alla värdefulla uppslag och sträfvan, för hvilka det gällt att väcka intresse på håll, hvarifrån det kräfts ekonomiskt understöd. Om Göteborgs stad är det på donatorer och mecenater kanske rikaste samhället i vårt land, så är i sin ordning Mannheim med säkerhet den man i Göteborg, som uppsatt de flesta donationsurkunderna och detta beror, enligt hvad de, som tro sig känna till förhållandena uppgifva, för visso icke endast på en tillfällighet. Den rättrådighet, samvetsgrannhet och vidsynthet, som karakteriserar honom, gör, att Mannheim för de flesta af sina klienter blifvit mera än endast juristen: tillika den pålitlige och ovärderlige rådgifvaren äfven utanför det formella området.

I öfrigt fortsätter Mannheim sin verksamhet som affärsjurist, om än i begränsad omfattning. Bland annat är han sekreterare i de stora järnvägsföretag, som utgå från Göteborg: Bergslagernas, Västergötland—Göteborgs, Göteborg—Borås och Borås—Alfvesta järnvägsaktiebolag.

Det är en guldren idealism förbunden med realistiskt verklighetssinne och vidsynt praktisk erfarenhet som präglar Otto Mannheimers lifsgärning, och säkerligen finns det ingen, som är bättre skickad än han att vid årets riksdag föra talan för de demokratiska författningsreformer, hvilka vid densamma torde blifva det främsta stridsäpplet.

GRUPPBILD AF STYRELSE- OCH UTSKOTTSLLEDAMÖTER. Sittande fr. v. arkitekt S. Ericson (led. af Mässans styr. o. nämnd), grossh. G. Sjödaahl (dito), ing. K. E. Hasselblad (styr. o. förvalt. utsk.), konsul C. A. Kjellberg (styr. ordf.), jur. dr. J. C. Lembke (styr. sekr.), konsul J. Hyberg (Mässans kommissarie); Stående fr. v. handl. G. Mankell (styr. o. inkvart. utsk.), fabr. E. Henriksson (styr. o. nämnd), fil. dr. S. Hansson (styr. o. förvalt. utsk.), dir. W. Zachrisson (dito), grossh. J. E. Hartvig (styr. o. nämnd), grossh. G. Lamm (dito), dir. C. W. Persson (inkvart. utsk.), red. H. Jansson (press- o. reklamutsk.), ing. K. Stenberg (dito), ing. J. M. Bernström (dito). — Foto. Karnell, Gbg.

Ett för Sveriges industri- och näringslif utomordentligt viktigt initiativ har under pågående världskrig tagits i Göteborg, i det att stadens Handelskammare efter af Börsällskapet i Göteborg väckt förslag gått i förtätning om hållandet af en *svensk köpmässa*. Tanken på en sådan har länge varit under förberedelse för att nu i dagarna ha tagit så fast form att en inbjudan till Sveriges samtliga näringsidkare kunnat utfärdas till den *första svenska mässan*, som är afsedd att hållas i Göteborg den 8—14 juli 1918.

För Sverige är detta från landets största handelsstad utgångna initiativ ett verkligt evenemang, som i vidaste utsträckning kommer att beröra alla grenar af vårt inhemska näringslif. Ej minst märklig är denna mässa på den grund att ett dylikt sammanförande af köpare och säljare aldrig förut ägt rum i Sverige. Under världskriget, då staterna på ett oförutsedt sätt blifvit allt skarpare hänvisade till sina egna resurser, måste emellertid en sådan centralisation af befintliga tillgångar och medel få en oerhörd stor betydelse för utnyttjandet och tillvaratagandet af desamma.

Själva idén med köpmässan är icke ny och dess historia sträcker sig mycket långt tillbaka i tiden. Ursprungligen har den — såsom äfven namnet angifver — blifvit en följd af de stora kyrkofästerna, hvartill mycket folk från när och fjärran församlades och rikliga tillfällen erbjödo sig för varuutbyte och köpenskap.

Berömdast af mässor under senare tid är Leipzigermässan, som med glänsande resultat pågått äfven under världskriget, men äfven i andra tyska städer såsom Frankfurt a. d. Oder, Frankfurt a. M., Basel och Stuttgart ha dylika mässor hållits och bildat en centralpunkt för det inhemska varuutbytet. I Ryssland har Nisjnij Novgorod spelat en framstående roll såsom ort för sådana mässor.

Under världskriget har i olika länder tanken på att upptaga denna idé för omsättning af det egna landets produkter med synnerligen goda resultat förverkligats. Sålunda ha köpmässor med ständigt växande tillslutning anordnats af Danmark i Fredericia, af Holland i Utrecht, af Frankrike i Lyon, Bordeaux och Paris och af England i London.

Det är närmast de utomordentligt goda resultat för näringslifvet, utlandet haft att uppvisa af dessa mässor som föranlett Handelskammaren i Göteborg att anordna äfven en svensk köpmässa. Och sed n Göteborgs stadsfullmäktige stödt det betydelsefulla företaget genom ett anslag af 15,000 kronor till dess organisationskostnader m. m. och dessutom en ekonomiskt betryggande garantifond erhållits har redan, såsom förut nämnts, en inbjudan till denna första svenska köpmässa kunnat utsändas till näringsidkare rundt om i landet.

Från de gamla svenska mässorna, Hindersmässan (Henriksmässan) i Örebro och Fastingen i Kristinehamn m. fl. skiljer sig denna första köpmässa helt och hållet dels därigenom att den saknar hvarje spår till karaktär af marknad, dels därigenom att ingen detaljförsäljning vare sig direkt eller indirekt får äga rum under densamma. Snarast blir den en slags af uteslutande prover sammansatt utställning af svenska varor, om hvilka säljare och köpare kunna förhandla.

Mässan kommer att omfatta 25 olika grupper. Som lokal åt mässan har upplåtits Göteborgs Handelsinstituts stora nybyggnad jämte tillgängligt reservutrymme i närliggande folkskolebyggnader och å angränsande skolplaner.

Gifvetvis innebär organisationen af detta för vårt land nya företag ett stort och ansvarsfullt arbete för detsammes ledare och organisatörer liksom det äfven för Börsällskapet i vår förnämsta handelsstad är synnerligen hedrande att ha genomfört detta märkliga initiativ.

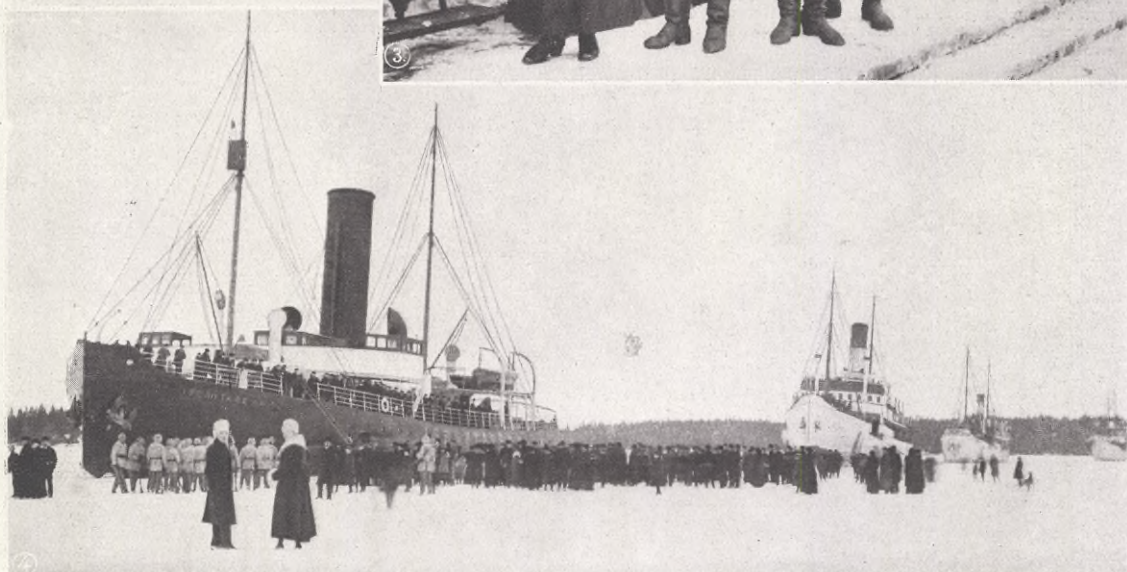

Efter fotografen

INLANDSBANE-STRÄCKAN TILL VILHELMINA INVIGES DÄRSTÄDES DEN 16 FEBRUARI.

Se bilder och text i n:r 19.

Klische: Ernst Sjöberg

1—2. 500 MAN UR K. GÖTA LIFGÄRDE TILL SKYDDSVAKT PÅ ÅLAND. 1. Grupp ur intendenturkompaniet. 2. Götagardist i full fältutrustning vid afresan. Fotos. Malmström, Sthlm. — 3—4. TRUPPER UR FINSKA SKYDDSKÅREN FRÅN ÅLAND ÖFVER SVERIGE. 3. Ljusdals station passeras den 25 februari. Foto. Rehnström, Ljusdal. 4. Ankomsten till Hargshamn af den från Åland öfverförda finska skyddskår-truppen. Foto. Andersson, Hargshamn. (Se vidare bilder å sid. 360).

SKÅDESPELAREN T. SVENNBERG 60 år den 28 Febr.

Sveriges store och uppburne karaktärsskådespelare, herr *Tore Svennberg* fyllde den 28 februari 60 år.

Herr Svennbergs utomordentliga betydelse för svenskt teaterlif är alltför väl känd att närmare behöfva vidröras. En sällsynt djup och utpräglad begåfning har han med sin manligt mogna, stämningsrika och intelligenta konst skapat oförglömliga gestalter, hvaraf bl. a. må nämnas "*Göran Persson*" i Strindbergs Vasadramma "*Erik XIV*" — en levande och historiskt stilren karaktär — hans af nordiskt svärmod och sorglöshet färgade *Elias*, den sjunde och fallna stjärnan i Tor Hedbergs *Karlavagnen* m. fl.

Genom mångårigt ordförändskap i Svenska teaterförbundet har herr Svennberg dessutom gjort betydelsefulla insatser för såväl den svenska scenkonsten som dess utförelse.

I detta nummer börjar H. 8. D. på följetongsafdelning en längre novell, *Segraren* af den kända norrländska författarinnan *Gustava Svanström*.

Fröken Svanström som år 1906 debuterade med boken "*En historia från Ådalen*" utkommer i vår, efter utgifvandet af åtskilliga andra arbeten med den prisbelönade romanen "*Släktens ansikten*".

I *Segraren* röjer sig det norrländska kynne som präglar fröken S. hela författarskap, återspeglade något af den mäktighet och tämda styrka som hvilat öfver detta fjällens och tystnadens land, hvarti det tillkommit.

T. h.: FRÖKEN GUSTAVA SVANSTRÖM, författarinna till berättelsen "*Segraren*" hvilken fr. o. m. detta n.r inflyter som följetong.

STIFTELSEN "HÖSTSOLS" ÄLDERDOMSHEM FÖR SKÅDESPELARE: Den nyinköpta "*Sästa gård*" vid Täby. Foto. Ståhlberg, Täby. Text å sid. 363.

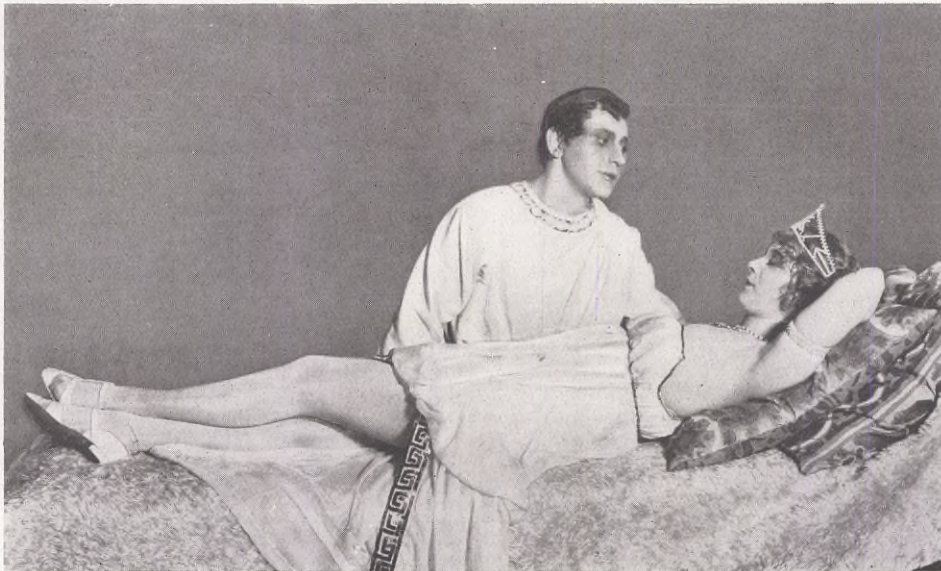

Foto. Almqvist & Perstén, Stockholm

"SKÖNA HELENA" i ny gestalt på Oscarsteatern. Fröken *Anna-Lisa Mattson* (*Helena*) och herr *K. A. Lundin* (*Paris*)

Klädhög Bengt Sjöbergparis

Den 1 mars gafs på Oscarsteatern Offenbachs klassiska operett "*Sköna Helena*", denna gång med ökad intresse genom de båda nya hufvudrollerna *Anna-Lisa Mattson* som *Sköna Helena* och *Carl-Axel Lundin* som *Paris*. Båda voro unga och vackra och särskildt fröken Mattson gjorde stor lycka samt lofvar, med såväl säng som spel, godt för framtiden. Den enda kvarvarande af gamla rollinnehafvare, *Axel Ringvall*, hade som vanligt en glänsande aftton som *Calchas*.

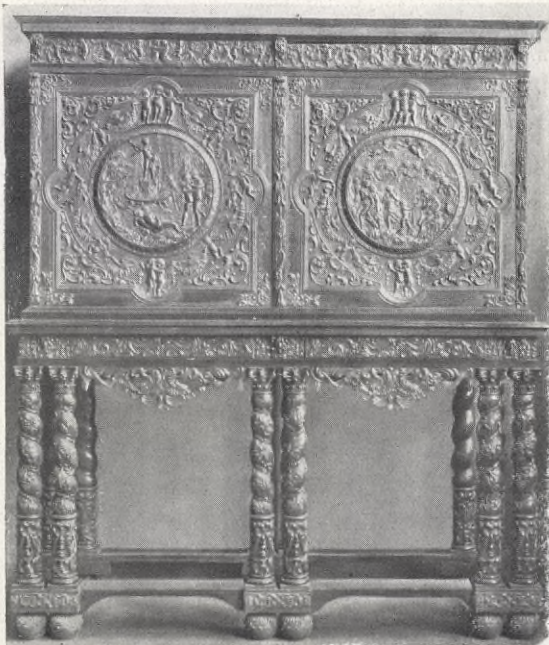
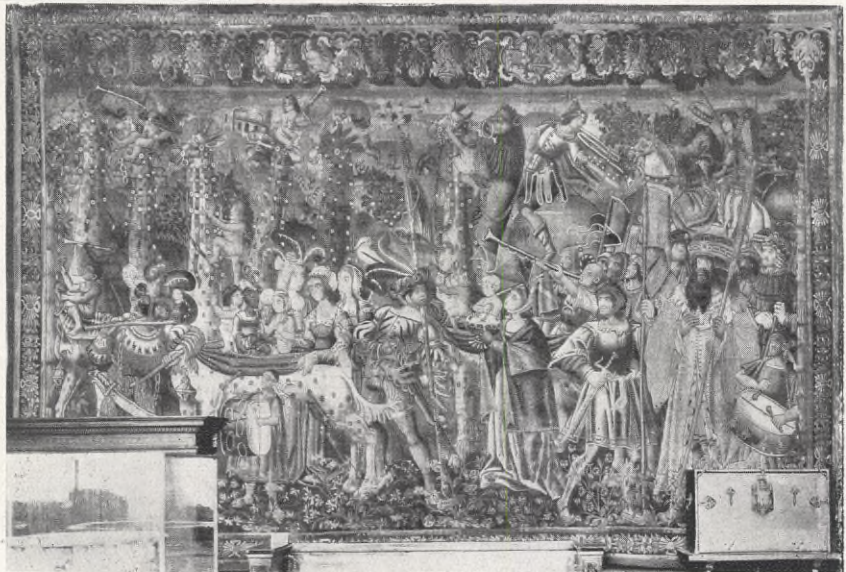

Foto. Malmström, Sjödem.

NYFÖRVÄRF TILL. NATI-
ONALMUSEUM; FRANSKT
SKÅP (öfverst t. v.), och
HAUTELISSE-TAPET.

Nyanordningarna inom Nationalmuseum fortsätta framgångsrikt. Nu senast har uppmärksamheten fäst på fyra i öfre vestibulen anbrakta praktfulla *Hautelisse-tapeter*, hvilka af öfverintendenten Richard Bergh och doktor Axel Gauffin inköpts under deras sista resa på kontinenten, och därefter af ett konsortium intresserade privatpersoner öfverlämnats till Nationalmuseum.

En femte och den till tiden äldsta af de inköpta tapeterna har fått sin plats i konsthandsverksafdelningen i den sal, där hittills de två stora ebenholzskåpen ur Ulriksdaiissamlingen haft sin plats, och där den upptager så godt som hela fondväggen. Den märkliga tapeten härstammar från öfvergången

Mot ett af de å *Anders Zorns* stora utställning i Stockholm exponerade konstverken — en ung kvinna spelande luta — har ett oförsvarligt nidsdåd föröfvats i det man med en pennknif skurit kors och tvärs öfver ansiktet på duken. Föröfvaren af dådet är okänd. Då risporra ej äro djupa anses den värdefulla tafan dock kunna restaureras.

Öfverst t. h.:
FRAGMENT AF
DEN SKADADE
ZORN-MÅLNINGEN,
hvarå synes
de fula skårorna
öfver ansigtet.

Foto. Modin, Stockholm

Kliche: Benn Sjöbergpar

mellan 1400—1500-talen, och ämnet för den rika figurkompositionen är åtminstone tillsvidare obekant. Enligt en uppgift, lämnad vid inköpet skall hautelissen ti lhöra en svit, kallad "L'invasion des Indes", och blandningen af nederländska och orientaliska element i motivet, framförallt de sex giraffer och den kamel, hvilkas långa halsar förläna bilden en monumental exotisk festivitas, ger stöd åt denna uppgift.

Med utgångspunkt från denna intressanta väfnad har salen, där densamma fått sin plats, ägnats renässansen genom sammanförande hit af olika föremål, som kunna illustrera denna tidsepok. Härmed har börjats en fullständig omändring af uppställningarna inom denna afdelning enligt den planen att de för ändamålet afsedda lokalerna skola utgöra en rad kronologiskt efter hvarandra följande museumsinteriörer, från det nu färdiga renässansrummet fram till 1800-talets början, empiren.

Omhängningen i målarsalarna fortsätter också allttjämt, och det storartade omdaningsarbetet inom museet skrider alltså raskt mot sin fullbordan.

T. v.:
EN PRAKTFLYGEL' PÅ DANSKA UTSTÄLLNINGEN I
STOCKHOLM. Foto. Malmström, Sjödem.

Text å sid. 366.

MAJOREN GREFVE PHILIP VON SCHWERIN; CHEF FÖR SVENSKA RÖDA KORSET I TYSKLAND OCH ÖSTERRIKE-UNGERN, har afrest för att fullgöra sitt uppdrag som inspektör samt som ombud för svenska R-K:s hjälpkommitté vid utdelningen af Liebesgaben till krigsfångar inom Centralmaktarnas område.

Foto. Modin, Sthlm.

Klische: Bengt Sjöström

DEN SVENSKA PETITIONEN I FINLANDSFRÅGAN ÖFVERLÄMNAS TILL STATSMINISTERN af delegerade. fr. h., lektor K. Starbäck, professor G. Richert, fil. d:r Lydia Wahlström och fil. d:r O. Höglund.

arbetet med utrustande af en ambulans. De cirka 100,000 kronor denna kostat ha helt och hållet hopsamlats genom frivilliga bidrag från 12,000 till 5 kronor, och den stora utstyrel i fråga om kläder och sådant, som kräfts har förfärdigats på föreningens byrå af dess medlemmar. Hela det vidlyftiga arbetet har fullbordats på en tid af 14 dagar.

På utsatt tid lördagen den 23 februari afreste föreningen "Finlands Vänner", frivilliga ambulans från Stockholm öfver Haparanda till Finland. Förmiddagen samma dag mottogs den först

Runebergsdagen, den 5 februari, bildades föreningen Finlands Vänner och började omedelbart

af prins Carl i Röda korsets lokaler i Rosenbad och hade senare audiens hos drottningen på Slottet.

Vid Centralstationen hade samlats ett par hundratals personer, vänner och anhöriga till de afresande, ett stort antal högre officerare samt en mängd sjuksköterskor hvilka vid tågets avgång utbragte ett lefve för det fria Finland, besvaradt af fyra kraftiga hurrarop.

Den nu afresta ambulansen består, utom af chefläkaren doktor Hans von Holst, af 2 underläkare, 7 sjuksköterskor, 4 sjukvårdare, 1 redogörare samt tre kvinnliga finska funktionärer, hvilka äfven tjänstgöra som tolkar.

Skulle ännu en ambulans visa sig behöflig kommer föreningen gifvetvis inrikta sina krafter på att åstadkomma en sådan.

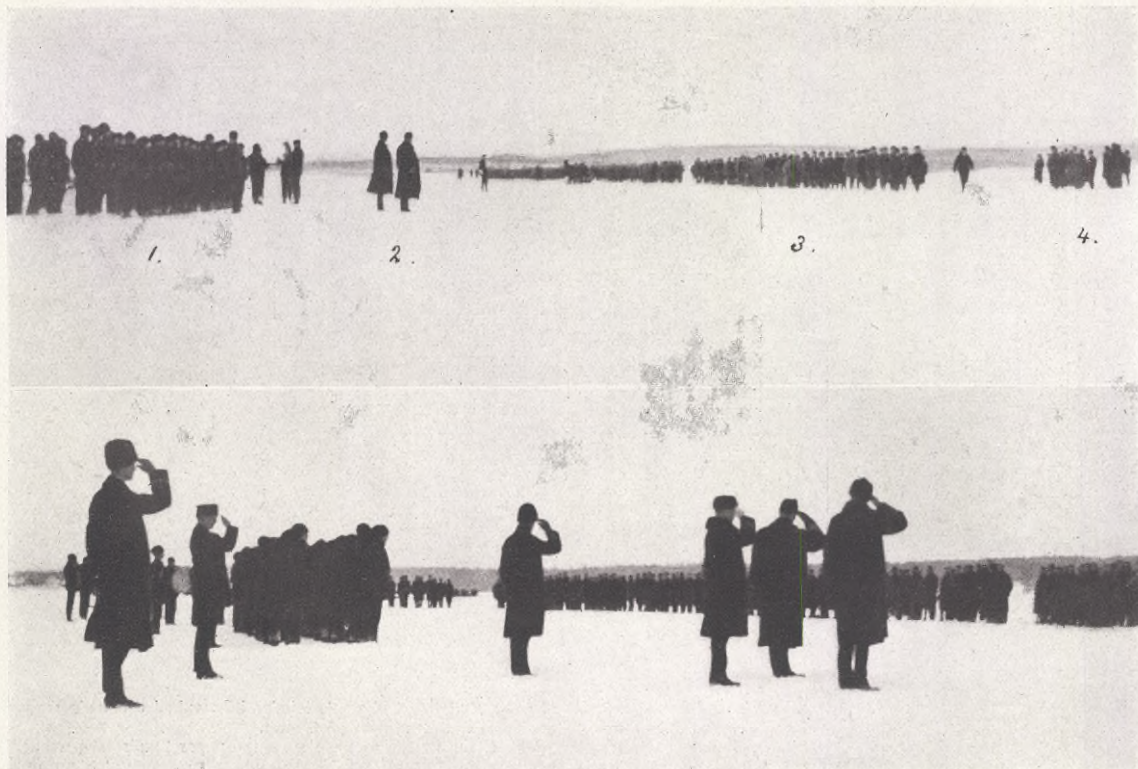

Foto. Green, Haparanda.

Klische: Kem. A.-B. Bengt Sjöström, Sthlm-Gbg.

DEN AF FÖRENINGEN "FINLANDS VÄNNER" UTRUSTADE (TREDJE) AMBULANSEN I HAPARANDA.
1. Chefläkaren d:r H. von Holst; 2. d:r P. Richter; 3. d:r J. Höjer; 4. grefvinnan Maria Bernadotte af Wisborg.

I den uppgörelse som under skicklig svensk förmedling genom kommandörkapten H. Åkermark (se nr 21) slutligen träffats mellan de tre parterna: Ålands befolkning, finska skyddskårstrupper och ryska soldater och matroser ingick att de finska och ryska trupperna skulle aflämnat sina vapen och aftåga från ön. — De ryska trupperna fingo en kortare frist för att hinna ordna sitt ganska betydande krigsmaterial att stå under svenskt förvar. Den finska kåren aflämnade sina vapen omedelbart under hedersbetygelse från den svenska skyddsvakten och lämna vi några bilder från detta historiskt gripande tillfälle.

1—3. FINSKA SKYDDSKÅREN PÅ ÅLAND AFLÄMNANDE SINA VAPEN UNDER SVENSK MILITÄR HONNÖR. 1. Svenskt hederskompani med musik; 2. Amiralen greve Ehrensvärd med sin flaggkapten, kommandören greve Wachtmeister; 3. Skyddskåren defilerar före aflämnandet af sina vapen; 4. Officerare vid Svenska Flottan. — 2. VAPNEN AFLÄMNAS.

Den händelse i det finska inbördeskriget som för Sveriges vidkommande tagit största uppmärksamheten i anspråk och länkat vårt lands namn in i framtidens historia är Sveriges raska och beslutsamma ingripande i den åländska befolkningens öden. När efter ryska röda gardets framfart på Åland äfven finska skyddskårister anlände dit hotade ögruppen att bli valplatsen för blodiga fäjderna af oberäknliga dimensioner, hvaraf den utanför striden stående öbefolkningen icke skulle blifvit den minst lidande. Utan möjligheter till flykt och med ännu mindre möjligheter att till lif och gods skydda sig mot den storm som hotade att blåsa upp och med inbördeskrigets fälor sopa allt med sig, såg situationen mer än mörk ut för Åland och dess olyckliga befolkning.

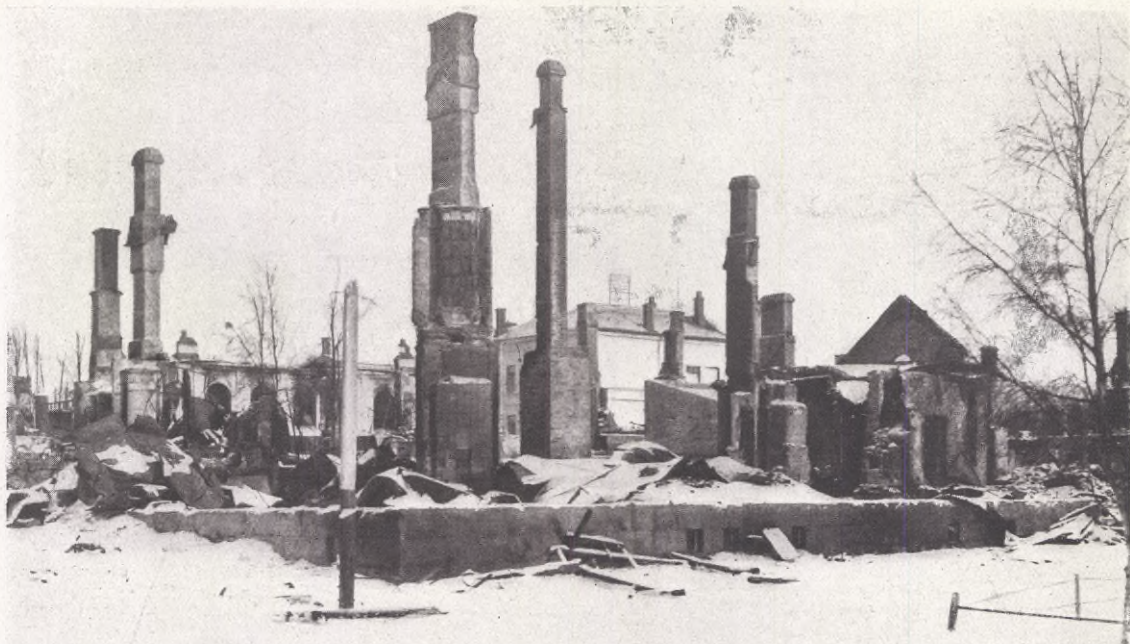
Forts. å sid. 362.

ÖFVERSTELÖJTNANTEN VID JÖNKÖPINGS REG: TEG. E. ROS, chef för den svenska skyddsvakten på Åland.

KOMMANDÖRKAPTEN E. SELANDER, chef för expeditionen till Åland. Fotos. Hertzberg. Sthlm.

1. ETT I ULEÅBORG ÖDELAGDT KVARTER där telefoncentralen, navigationsskolan och fem andra byggnader nedbrändts till grunden, antända af brandbomber från röda gardet. — 2. ÖFNINGAR INOM SKYDDSKÅREN FÖRE AFRESAN TILL FRONTEN. — 3. UNGA FINSKA KVINNOR som vid intagandet af en rysk kasern funnos instängda och i fullständigt utblottadt tillstånd bland 800 soldater. — Pressfoto.

Pressfoto.

1. AF FINSKA STÅNDRÄTTEN DÖDSDÖMDA RYSKA MATROSER OCH SOLDATER, tagna under striderna i Uleåborg och dömda för rånmord, spioneri, mordbrand och militär provokation. — 2. INTERIÖR FRÅN EN INTAGEN RYSK KASERN, nu använd till fångläger för ryska soldater.

Kilohé: Kem. A.-B. Bengt Sjöberg, Sklm.—Gho.

Fort. fr. sid. 360.

Det var i detta ögonblick Sverige medlande grep in för att afvända stormen.

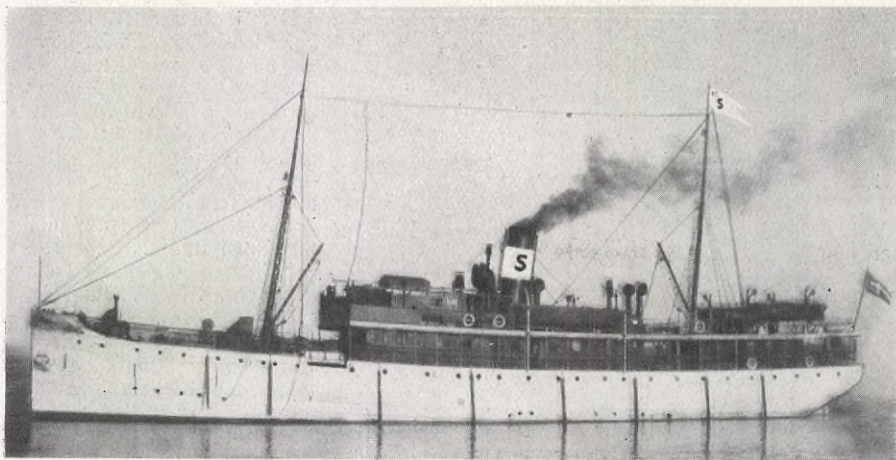
Den 24 februari landade vid Eckerö den svenska flottilj, bestående af Isbrytaren, Södra Sverige, Sundsvall och Luleå, som under befäl af kommandörkapten C. H. Åkermark medförde den svenska militära skyddsvakten till Åland. Enligt hvad situationen sedermera visat kom denna icke ett ögonblick för tidigt. Förhållande mellan de röda soldateskerna och de finska skyddskåristerna hade nått en sådan höjd af hätskhet att vid ett oundvikligt lössläppande af stormen faran förelåg att de våldsammaste grymheter och hämndakter skulle utövas mot befolkningen.

Det skulle här taga för långt utrymme i anspråk att i detalj skildra händelsernas förlopp efter svenskarne ankomst, men visst är att deras bestämda ingripande och i synnerlig hög grad kommandörkapten Åkermarks manliga och hjärtliga uppträdande i båda lägren ingaf den respekt och det förtroende som en medling på en så kritisk ståndpunkt förutsätter.

Genom Rysslands sändebud i Stockholm, ingenjör Vorovsky hade ju en framställning redan gjorts i afsikt att få den ryska soldatesken aflägsnad från ön, hvarför det föll på Sveriges lott att vända sig till finska skyddskåren med anmodan om vapnens nedläggning.

Det var sannolikt ett gripande och historiskt oförgätligt

Fort. å sid. 367.

Amatörfoto. E. Gylling, Norrköping.

Bild: Hengt Sjövarvarn.

DEN VID SENASTE SVENSKA ÅLANDEXPEDITIONEN AF ISMASSORNA SONDERPRESSADE ÅNGAREN "VINETA" och (i medaljongen) dess befälhavare, SJÖKAPTEN J. ABRAHAMSON.

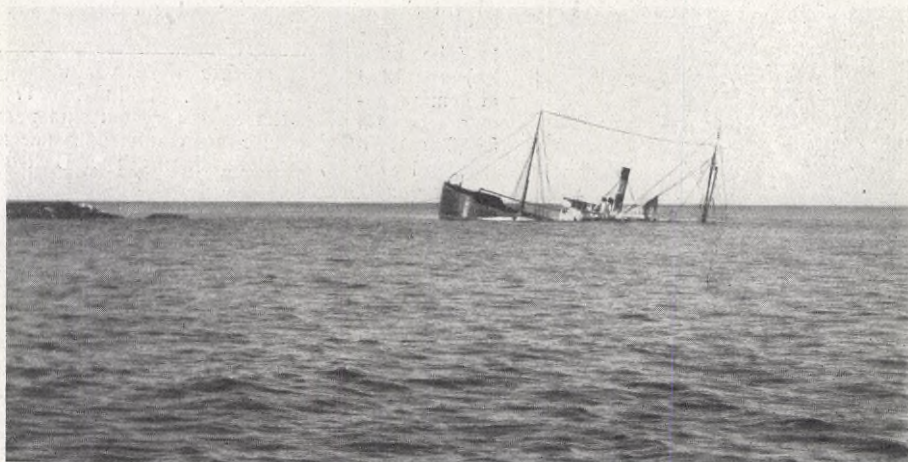
sökte förgäfvns bryta ut det allt hårdare inskrufvade fartyget, hvilket den 25 februari på aftonen måste öfvergifvas af passagerare och besättning. Äfven proviant och inventarier räddades lyckligen innan fartyget helt drogs i djupet.

Vineta var rederiaktiebolaget Sveas nyaste fartyg och mätte 719 brutto registerton och torde i sitt nuvarande skick haft ett värde om en million kronor. Dess befälhavare var kaptén John Abrahamson.

Med Vineta följde från Stockholm ett 60-tal passagerare, som på Isbrytaren fingo fortsätta sin mer än äfventyrliga färd till Finland.

Under den starka och ihållande dimperiod, som i vinter hemsökt Väst-kusten, förliste för någon tid sedan på Vinga ungar Helsingborgsångaren John. Fartyget som kom från Sunderland, där det af engelsmännen legat beslagttaget ett helt år, medförde en dyrbar last af cirka 1,500 tons kol, som nu kommer att följa fartyget i djupet. Efter senaste stormen ligger detta kvar i sjunkande tillstånd och blir sannolikt vrak.

Amatörfoto.

DEN VID VINGA STRANDADE HELSINGBORGÅNGAREN "JOHN" i sjunkande tillstånd sedan dess besättning lämnat den

Till illustr. å sid. 361.

Bland de finska städer som svårast härjats af Röda gardets våldsmän är Uleåborg. Striden mot befolkningen proklamerades den 2 februari då de röda genom uppspikande af plakat tillkännagävo att hvarje innevärdare som genom skjutning från fönstren sökte sätta sig till motvärn utan förbarmande skulle få sitt hus jämnadt med jorden. Samma dags afton nedbrändes ett helt kvarter därigenom att en brandbomb kastades in i telefoncentralen, där de innevarande endast med nöd lyckades rätta sina lif. Ställningen för staden tycktes försvilad då nästföljande dag en större afdelning af skyddskårister

från Vasa anlände och efter en tapper kamp, som kostade 16 af de modiga finnarna lifvet, lyckades få öfvertaget öfver de röda.

Till bild å sid. 357.

Stiftelsen "Höstsol", Gustaf Fredrikssons älderdoms hem för skådespelare, har för 190,000 kronor af godsägare Henrik Nygren inköpt egendomen Såsta gård, belägen vid Vallentunasjön, omkring 3 km. från Täby station. Den vackra egendomen med dess trevningars corps de logis af sten kan utan vidare förändringar tagas i bruk för sitt nya ändamål.

Sveriges båda största städer ha med endast några få dagars mellanrum förlorat hvar sin största kvinnliga mecenat: den 22 februari afled i Stockholm änkefru Sophie Heckscher f. Rubenson och den 28 likaledes i hufvudstaden änkefru Caroline Wijk, född Dickson.

Sophie Heckscher var född i Stockholm 1841, dotter af köpmannen Levi Rubenson och hans maka Amalia Lamm. Vid 19 års ålder ingick hon äktenskap med dåvarande privatbankiren, sedermera direktören i Industrikreditaktiebolaget Eduard Heckscher, hvilket äktenskap blef barnlöst. Den kärlek, som det sålunda blef förmenadt henne att ägna egna barn, riktade hon till gengäld på de fattiga och nödlidande. Den välgörenhet, som hon utövade i det tysta och under hand, var oerhördt stor. Men dessutom är hennes namn knutet vid tvenne större stiftelser: Sophie Heckschers barnhem samt Heckscherska stiftelsen, ett bostadshus åt fattiga barnrika familjer. Hufvudparten af förmögenheten kommer enligt

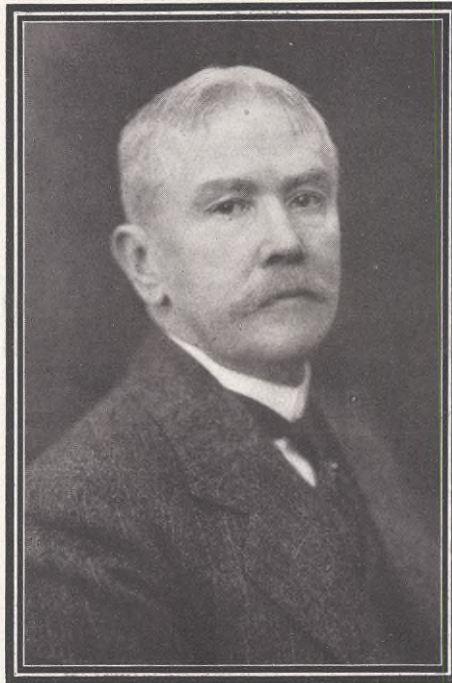

Foto. Karnell, Öbg.

Klische: Bengt SJÖERSPARRE.

EMIL SJÖGREN, Vår ypperste sångkompositör, afled den 1 mars vid nära 65 års ålder.

Den 1 mars afled i Stockholm tonsättaren *Emil Sjögren* vid nära 65 års ålder.

Sexton år gammal antogs han som elev vid Musikkonservatoriet i Stockholm där han särskildt ägnade sig åt orgel- och pianospel och afgick 1874 för att fem år senare studera komposition och kontrapunkt för Kiel i Berlin. Sedan 1891 var Sjögren organist i Johannes kyrka i Stockholm.

Efter sin första utländska resa utgaf han sina "Tannhäusersånger" som med ens röjde den borne romanskompositören. För den bredare allmänheten voro nog dessa sånger då alltför öfverraskande, men numera utgöra de väl sannolikt bland det bästa och käraste för alla utöfvare och vänner af svensk sång. Sedan dess har Emil Sjögren skänkt en skatt af egenartade sånger och ballader, violsonater och pianostycken. Ingen svensk tonsättare har som han funnit på samma gång genljud i sitt eget land och intresse och förståelse inom utlandets musikvärld. För dem som stått i personlig beröring med Emil

Sjögren skall hans blida, älskvärda och geniala personlighet lefva i det ljusaste minne. Och hans verk skola för all tid tillhöra det yppersta bland svensk tonkonst.

Caroline Wijk var utgången ur äkta göteborgskt patricierblod. Född den 17 oktober 1846 var hon dotter af den genom sina personliga egenskaper icke mindre än genom adelt mecenatskap utmärkte grosshandlaren James J:son Dickson och hans maka Eleo-

Forts. å sid. 366.

Foto Jonasson i Göteborg

Klische: Bengt SJÖERSPARRE

FRU CAROLINE WIJK.
F. 1846. † 28 Februari.

gemensamttestamente att gå till Stockholms högskola (1½ mill. kr.) som 1909 af samma donatorer erhöles 500,000 kronor till sin nybyggnad. Men därjämte äro Stockholms handelshögskola samt Samfundet för socialt arbete ihågkomna med storartade gåvor, resp. 200,000 och 100,000 kr. utom ett stort antal mindre legater. I hundratals fattiga hem, som rönt godt af Sophie Heckschers gifmilda och finkänsliga hand, kännes sorgen öfver hennes bortgång tung och förlusten oersättlig.

Foto Flornav, Stockholm

Klische: Bengt SJÖERSPARRE

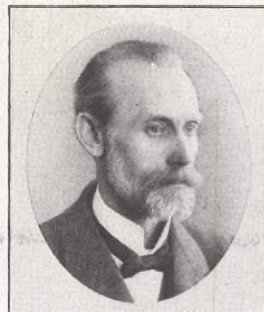
FRU SOPHIE HECKSCHER.
F. 1841. † 22 Februari.

E. W. TORNÉRHIELM.
Borgmästare. — Halmstad.
80 år 24 febr.*

S. J. ALMSTRÖM.
F. d. Lasarettsläkare. — Örebro.
70 år 27 febr.*

G. A. ADLERZ.
Lektor. Fil. Dr. — Sundsvall.
60 år 25 febr.*

T. G. HALLE.
Nyutn. till Professor o. Intendent
v. Naturhist. Riksmuseet.*

C. R. F. VON BAUMGARTEN.
Kapten. Godsegare. — Stockholm.
75 år 23 febr.*

B. C. A. RIBBING.
Öfverste. — Umeå.
55 år 27 febr.*

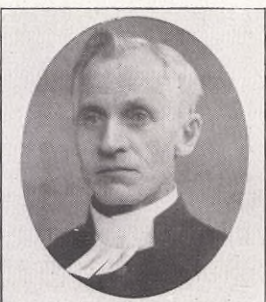
H. G. JOHANSSON.
Kapten. — Linköping.
50 år 21 febr.*

C. A. ÖHRSTRÖM.
Intendent. — Stockholm.
50 år 27 febr.*

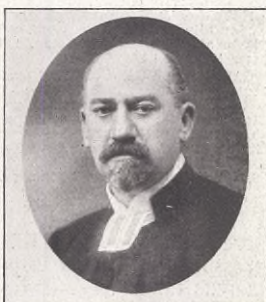
A. NILSSON.
Kontraktspast. Kyrkoherde.
Västra Karup. — 70 år 24 febr.

A. H. NORDSTRANDH.
Kyrkoherde — Staffanstorp.
60 år 23 febr.*

J. FRYLÉN.
Handelsföreståndare. Stockholms.
60 år 7 mars.*

N. J. WELINDER.
V. Pastor. — Stockholm.
50 år 26 febr.*

L. ASP.
Direktör. — Malmö.
70 år 23 febr.*

J. W. H. MICHELSEN.
Redaktör. — Alingsås.
60 år 2 mars.*

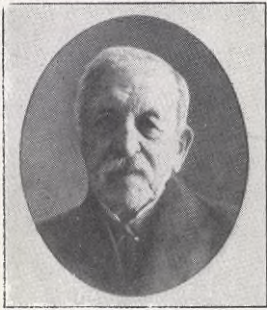

I. G. FOLCKER.
Fabrikör. — Stockholm.
60 år 3 mars.

A. HALL.
Direktör. — Alfvesta.
60 år 18 febr.*

* Data å nästa sida.

J. O. MEIJER †.
F. d. Kanslisekreterare. Sthlm.
F. 24 † 22 febr.*

J. WEIDIG †.
Skrådderiidkare. — Göteborg.
F. 37. † 1 Mars.*

G. W. WAHLENIUS †.
Direktör. — Stockholm.
F. 57. † 18 febr.*

R. FLODQUIST †.
Direktör. — Stockholm.
F. 72. † 25 febr.*

* Data här nedan.

WERNER TORNERHJELM. Stud. 57, hofr.-ex. 61, v. hfd. 65, rådm. i Halmstad 71, borgmäst. där sedan 90. Kronans omb. i styr. f. Halmst.—Bolmens åren a.-b. 87, ordf. i styr. f. Hallbäckska pens.-stift. 90, ordf. i styr. f. sparb.

SVEN ALMSTRÖM. Stud. 69, med. dr. 77; distr.-läk. i Linde 78—84, bat.-läk. v. Västmanl. reg. 78—84, v. Ner. reg. 84—87; ff. lasar.-läk. i Örebro 85, ord. 88—05. Derefter ensk. praktik o. läk. v. fl. skolor i Örebro.

GOTTFRID ADLERZ. Stud. 78, fil. dr. 87, doc. i zoologi v. Stockh. högsk. 89. Lektor i nat.-hist. o. kemi v. Sundsvalls h. allm. lärov. sedan 94. Synnerligen framstående entomolog. forskare. Led. af Vet.-akad. Vetensk. kapl. förf. Biografi o. helsid.-portr. årg. XVII: 39.

THORE HALLÉ. F. 84, stud. 03, fil. dr. 11; docent i paleobotanik v. Stockh. högsk. s. å., tillf. anst. v. Riksmus. paleobot. afd. 07, assist. 14, i dagarne un. t. professor o. intendent v. museets paleobot. afd. Delt. i doc. Skottsbergs expedit. i Sydamerika 07—09 dervid sersk. erinras om den vetenskapl. betydande färden genom Patagonien t. bäst. Under ett år fr. okt. 16 på studieresa f. Riksmuseet i o. f. insaml. af material af den fossila floran i Kinas kolförande aflagr. Örf. ett stort antal vetenskapl. afhandl. af geolog. o. paleobot. innehåll.

CARL VON BAUMGARTEN. Ujtn. v. Kronob. reg. 62, kapt. 82, afsk. 93. Inneh. Orraryds egend. 75—15, egnadé äd. af dess skötsel; förestod länet landtrb.-skola 83—01. På sin tid led. af Hushålln.-sällsk. förvaltn.-utsk. samt inneh. af komm. uppdrag. Led. af styr. f. Lessbo a.-b. 96—02. af styr. f. Sv. muskult.-fören. 85—98. Dir. f. Smål. m. fl. prov. hyp.-fören. 14. Led. af Riksd. F. K. 84—90 o. 05—13; led. af lagutsk. o. suppl. i statsutsk.

BENGT RIBBING. Ujtn. v. Jönk. reg. 82, major 09. öfv.-ijtn. v. Göta lffg. 13, öfverste o. ch. f. Västerb. reg. 15.

HENNING JOHANSSON. Ujtn. i Västmanl. reg. res. 92, reg.-intend. v. Andra Lifgren.-reg. 95, v. Östg. trångkärr 12, kaptän 15. Suppl. i styr. f. Riksb. afd.-kontor i Linköping, led. af styr. f. sparb., verkst. dir. i a.-b. Stora Hotellet i Linköping.

CARL-ADOLF ÖHRSTRÖM. Utx. fr. Skogsinst. 89, skoeförvalt. v. Hargs bruk 93—10, sedan 1900 förvalt. af Stockh. stads skogar, sedan 11 v. Haga o. Ulriksdals slott o. sedan 15 v. Rosersbergs o. Drottningholms slott. Tjefj. inom Stockholms län, senast som länsjgm., under åren 06—09. Sedan 10 intendent v. K. Djurgården. Sekr. i Sv. Jägarförb. Stockh.-afd. sedan 03, led. af styr. o. led. o. sek. i Konungens jaktklubb.

AXEL NÖRDBRANDH. Stud. 76, prestv. 80, kyrkoh. i Källa 93, i Öved 99, i Brägarp 08, Sekr. i Allm. sv. prestfören. styr. f. ungd.-vård 04—10,

diakonistyr. stiftsomb. sedan 10, v. ordf. i Lunds st. kyrkl. ungd.-förb. 09, i stiftets prester nykt.-förb. 13, i styr. f. Alkoholisthemmet i Rönneholm 14. V. ordf. i komm.-st. o. nmd 49—99, ordf. i tax.-nmd 05—08.

JOHAN FRYLEN. Efter afslut. skolstudier o. prakt. å landtegend. kas-sör v. Frälsn.-arméns högkvarter, Stockholm, assist. hand.-sekr. 04, sedan 05 chef f. Frälsn.-ass hand.-dep. med dess under hans ledning numera be-tyd. omfattande handelsförelse.

NILS WELINDER. Stud. 88, prestv. 99, v. pastor i Storkyrkoförsaml. sedan 11; ordf. i församl. fattigv.-styr. Alderman i St. Nivaloi gille, sek. i Centr. arbetsgfv. förbund, hed.-led. i Sv. handtverksorgan. Red. af Skåne-tidningen 97—98. Studerat arb.-ledn. o. arb.-intensitet i Amerika o. England.

LOUIS ASP. Efter afslutade måleristud. etabl. måleriwerkstad i Malmö, som på sin tid utövade en omfattande verksamhet. Tidigare jämväl styr.-led. i Malmö folkbank. Deleg. i Skånska Dagbladet o. sedan 07 dess verkst. dir.

WILLIAM MICHELSÉN. Boktr. i Alingsås 80, red. o. utg. af Alingsås veckoblad 79—88, af Alingsås tidning sedan sistn. år; medred. af Elfsb. läns tidn. 92, dess utg. sedan 04. Led. af stadsfullm. v. ordf. i fattigv.-styr., led. af tax.-nmd.

AUGUST HALL. Inneh. af jernhand.-firman Aug. H. i Alfvesta. Ordf. i styr. f. Smål. e. banks afd.-kontor, omb.-man i sparb.; ordf. i pens.-nmd. Led. af Smål. o. Blek. hand.-kamm. arbetsutsk. Led. af municipalfullm.

JOHAN MEIJER †. Stud. 44, fil. mag. 51; e. o. kanslist i Civ.-dep. 59, i Kommerskoll. s. å.; aman. i Civ.-dep. 74, ft. not. i Komm.-koll. 77, kansl.-sekr. i Civ.-dep. 83—89.

JULIUS WEIDIG †. Inneh. af den ansedda skrådderfirman Silvander & W. i Göteborg sedan 69. Led. o. medarb. i Europ. Modenaakad. i Dresden. Konstutöfvare o. musikintresserad; duktig landskapsmålare, en af stift. af Sällsk. Gnistan o. Sundbergiska kvartettsällsk.

WILHELM WAHLENIUS †. Bildade, efter afslutade elem.-o. prakt. studier samt handelsanställn. i in- o. utlandet, Sv. centrifug a.-b. 96 o. var dess verkst. dir. t. 04; verkst. dir. f. a.-b. Baltic separator 04—05. På sin tid stadsfullm. i Södertelje.

BAGNAR FLODQUIST †. Prakt. efter att ha genom. Scharltaus hand.-inst. v. kontor i utlandet. Etabl. egen firma o. egnadé sig åt trävaru- o. cellulosaindustrien. Stift. o. mångårig chef f. a.-b. Sundsvalls träsliperi, sedermera a.-b. Svensk papp, deleg. o. en af ledarne f. Äggörs a.-b. Framstående sportseglare.

nore Willerding. Ar 1870 ingick hon äktenskap med grosshandlaren Olof Wijk d. y., sedermera andra kamrars talman. Vid dennes sida fyllde hon värdinnans plikter under utöfvandet af en representativ gästfrihet utan motstycke i svensk riksdagshäfd sedan riddarhusets mest glänsande tider på ett sätt, hvilket först i det allmänna omdömet inbragte henne heders-titeln af "grande dame". I djupare mening gjorde hon sig kanske ännu mera förtjänt därpå efter makens fränfälle genom den förmåga hon därefter äfven inför offentlighetens ögon lade i dagen i gifvandets inga-lunda lätta konst. Göteborgs stad har haft många donatorer, af hvilka en och annan kanske t. o. m. kunde täfla med henne i frikostighetens omfattning. Men i gifvandets urskillning och omtänksamheten vid formu-leringen af vilkoren för de skänkta medlens användning kan med säkerhet ingen uthärda jämförelse med henne. "Till minne af en älskad son" har hon an-slagit medel till resande af ett musikens tempel i fädernestaden, åt Göteborgs högskola har hon och hennes make tidigare i samma syfte skänkt en läro-stol i jämförande språkforskning, som vittnar om hene-rens intresse jämväl för vetenskapen; om hennes hjärta för lidandet och fattigdomen tala stiftelser sådana som sjuksköterske- och enkemanshemmen i Göteborg, myc-ket annat att förtiga. Och härtill kom en välgören-

het och ett mecenatskap i det tysta, som ensamt för sig varit tillräckligt att bevara hennes minne. När Göteborgs stad för första gången lägger sin krans med de blå och hvita banden på en medborgarinna, kan det med visshet sägas, att aldrig har denna sista hedersbevisning kommit stoffet af en värdigare till del.

Närmast sörjes Caroline Wijk af barn, sonen Hjal-mar Wijk, den framstående riksdagsmannen, och dot-tern Ella, gift med legationsrådet greve Eugène von Rosen på Örbyhus samt syskonen, godsägaren Axel Dickson och fröken Beatrice Dickson i Göteborg.

Till bild å sid. 358.

Danska konstutställningen hos Liljewaichs har utökats med ett högst märkligt arbete, en flygel af jättelika dimensioner från pianofabrikanten Sören Jensen i Köpenhamn, som själf gjort teckningarna till densamma och låtit utföra den till firmans 25-års jubileum samtidigt som det är nummer 6,000 af de instru-ment, som tillverkats på fabriken.

Den väldiga flygeln, som är öfver 2 1/2 meter lång och 1 1/2 meter bred, är målad i klar röd färg med en myckenhet förgyllningar och hvilat på ett stort antal smala vidra ben i svart. Rundt flygeln äro infällda en mängd små tafflor, illustrerande den danska folkvisan om Liten Kirsten, utförda af den begåfvade dansken Gudmund Heutse, som för öfrigt också komponerat en del af ornamentiken.

Ett nytt uppslag inom flygeltillverkningen är onekligen det granna instrumentet, dock torde det åtminstone här i Sverige vara svårt finna en miljö hvarest det rätt skulle kunna lämpa sig.

ADOLF FRIEDRICH VI, STORHERTIG AF MECKLENBURG—STRELITZ.
F. 1882. † 23 febr.

kusin, bor i Ryssland och där naturaliserats samt följaktligen torde vara ur räkningen, kommer vid tronskiftet att tillämpas en äldre lag enligt hvilken storhertigen af Mecklenburg-Schwerin skall intaga tronen äfven i Strelitz.

FINLAND.

Forts fr. sid. 362.
ögonblick, då den svenska skyddsvakten genom sin befälhavare kommandörkapten Åkermark ute på isen kring den i världskrigets stormar inblandade lilla ön framställde ryssarnes villkor med en uppfordran till den finska skyddskåren att nedlägga sina vapen. — Äfven om i stridens hetta den svenska medlingen ej hälsats med oblandad tillfredsställelse från den part, som redan påstod sig förvissad om segern öfver de inkräktande oroselementen, torde säkerligen snart nog den tid rändas då minnet af Sveriges osjälfviska skyddsvakt kring det lilla Åland under dessa dagar skall stå i ärofyllare och mera öförvanskad belysning. Hur kännbart det var för kommandörkapten Åkermark att nödgas till dessa män, med hvilkas kamp för kultur och frihet hans sympati var gemensam, rikta en sådan uppfordran har han i sin redogörelse själf skildrat, men situationen var sådan att den ej medgaf något val. Endast under dessa förutsättningar voro ryssarna bereda att lämna Åland och utgjorde de följaktligen nu grundvillkoret för genomförandet af den svenska skyddsvaktens främsta mission — att skydda Åland från krigets och revolutionens olyckor. Samtidigt kan Sverige med glädje konstatera att de tappra finska män, som i sin fätalighet mot en betydlig öfvermakt — 600 mot 1,900 — på Åland haft föga utsikt att vid, fullt uppror afgå med segern,

Storhertigen Adolf Friedrich VI af Mecklenburg-Strelitz har i dagarna aflidit under omständigheter som ge vid handen att fursten själf förkortat sitt lif.

Den 23 februari på aftonen hade storhertigen med sin hund, som var hans ständige följeslagare, gifvit sig ut på promenad utan att senare återvända. Nästföljande dag fann man honom död i Kammerkanalen ungefär 1 mil bort från slottet och med skottsår i tinningen. Ett flertal på hans skrifbord efterlämnade bref samt den omständigheten att den alltid tungsinte fursten på sistone visat en djup unbundenhet och melankoli vittna om att han begått den förtviflade handlingen efter moget öfvervägande.

Den aflidne var son till storhertigen Adolf Friedrich och hans maka prinsessan Elisabeth af Anhalt. Han besteg tronen vid faderns död år 1914 och var vid sin bortgång efter sin korta regering endast 35 år gammal.

Enär den aflidne furstens närmaste släktning, hans fars

SIR CECIL SPRING-RICE, tidigare Storbritanniens minister vid Svenska Hofvet och här i landet synnerligen populär, samt sedan 1913 si t lands sändebud i Washington, har nyligen aflidit. Vår bild är tagen då Sir Cecil (x) jämte amerikanske finansministern Mc Áo undertecknar en check på 200 millioner dollars statslån och torde vara det senaste porträttet.

nu friska och oskadade kunde återförenas med general Mannerheims trupper för att på finsk jord fortsätta kampen för sitt lands frihet ohh oberoende.

VÄRLDSKRIGET.

I senaste öfersikten nämndes hur hela tyska östfronten mellan Dünaburg och Lusz den 19 februari var i offensiv framryckning, sedan krigstillståndet, efter de strandade fredsförhandlingarne, dagen förut återinträd. Och knappast en vecka senare har paniken för de tyska vapnen tvungit bolschevikregeringen att acceptera de tyska villkoren och gå med på en fred, hvars närmare detaljer redan ånyo äro under förhandling i Brest Litowsk. Enligt dessa villkor afstår ryska riket från alla framtida anspråk på Polen, Kurland, Estland, Livland och Lithauen samt förbinder sig att omedelbart sluta fred med Ukraina. Därjämte skall det draga sina trupper ur såväl detta land som ur Finland samt återlämna de turkiska områden, det ockuperat. Samtidigt förbinder sig Tyskland att draga sina okkupationstrupper tillbaka från östersjöprovinserna, hvilka dock komma att stå under tysk polisuppsikt, till dess full reorganisation är genomförd. I öfrigt skola östersjöprovinserna, fullkomligt frigjorda från Ryssland, och såsom framtida själfständiga stater stå under tysk och österrikisk öfverhöghet.

Samtidigt med att dessa fredsförhandlingar i och för en bindande traktat hållas i Brest Litowsk pågå i Bukarest öfverläggningar om fred mellan centralmakterna och Rumänien.

Efter Dünaburg-Dwinsk fall ha tyskarna fortsatt sin offensiv med intagande af fästningen Reval i Estland och staden Dorpat i Livland samt städerna Pleskau och Pskov.

Om såsom en följd af de betänkligheter förhållandena i öster väckt i ententeländen eller på grund af någon verklig realitet ha på sistone oroande rykten börjat spridas i ententeprässen om en japansk inmarsch i Sibirien. Tills dessa rykten vinna bekräftelse är det dock bäst att ta dem med all reservation.

INNEHÅLL. Häradshöfding Otto Mannheimer (Biografi o hels. portr). — Den första Svenska mässan. — Sveriges Ålands-expedition. — Finland. — Porträtt och bilder till dagskrönikan. — Världskriget. — Veckans porträttgalleri.

Under de stora svensk-norska skidtävlingar som den 20—26 februari pågått vid Holmenkollen ha de svenska deltagarna skött sig utmärkt. Särskildt gällde detta första dagens prestation — den hårda och ovanligt jämna och vackra 50-km. löpningen — där efter Norges styfvaste man, hr Th. Haug, svenskarne G. Johansson och A. Isaksson inkommo såsom tvåa och trea. I den kombinerade back- och terränglöpningen visade bl. a. hr E. Schuman vackra prof på hur långt den svenska skidsporten f. n. står.

1. OTTO AASEN, vinnare af Kungapokalen. — 2. HOLMENKOLLEN-STUPET under tävlingarne dessa dagar.

2

3. THORLEIF HAUG, den norske seggaren i 50 km.-løppet.
4. GUNNAR JOHANSSON, den svenske löparen som in- till slutspurten höll segern i sin hand och inkom som an- dre man i 50 km.-løppet.
5. E. SCHUMAN. Den bästa svensken i backhopp.

5

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.
För Berättelser och Historietter gäller ovilkorligt förbud.